

ת"פ 30941/12/14 - מדינת ישראל נגד ש.ד.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 30941-12-14 מדינת ישראל נ' ד'

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ש.ד.

החלטה

ביום 29.10.14 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום - בת"פ 48787-10-14, בו נטען כי בתאריך 29.6.14 הוא הפר את הוראותיו של צו הגנה מיום 5.6.16 שאסר עליו להכנס אל בית אמו בקיסריה (**להלן: "תיק ההפרה"**).

ביום 15.12.14 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום נוסף - בת"פ 30941-12-14, בו נטען כי בתאריך 2.6.14 הוא איים על אמו (**להלן: "תיק האיומים"**).

ב- 2.11.15 הוגשה לבית המשפט חוות הדעת הפסיכיאטרית הראשונה בעניינו של הנאשם. במסגרת חוות דעת זו קבע הפסיכיאטר ד"ר יעקב נחמקין כי בעת ביצוע עבירת האיומים, דהיינו ביום 2.6.14 לא היה הנאשם אחראי למעשיו שכן הוא היה שרוי במצב פסיכוטי ופעל מתוך דחפים פסיכוטיים, בוחן המציאות והשיפוט שלו היו פגועים והוא היה חסר יכולת לשלוט על התנהגותו ולהבין את השלכות ומשמעות מעשיו. חוות דעת זו התבססה על ממצאי בדיקותיו של הנאשם ע"י שלושה רופאים שונים בבית החולים "שער מנשה" בימים 3.6.14, 6.6.14 ו- 7.6.14. עוד נקבע בחוות הדעת כי במועד בדיקתו האחרונה מיום 2.11.15 נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין שכן ההפרעה הפסיכוטית ממנה הוא סובל נמצאה אז בהפוגה הודות לטיפול התרופתי שנטל.

בהמשך, בעקבות בקשת המאשימה להגשת חוות דעת משלימה שתכלול גם את התייחסות הפסיכיאטר לחומר החקירה אשר לשיטתה היה בו כדי להצביע על "צלילותו" של הנאשם במועד הרלבנטי לביצוע אותה עבירה, קבע ד"ר נחמקין כי לאחר עיונו בחומר זה מסקנתו היא שבעת ביצוע עבירת האיומים לא היה הנאשם שרוי במצב פסיכוטי, היה מסוגל לשלוט בדחפיו ולפיכך היה אחראי למעשיו.

במצב דברים זה ולאחר איחוד הדיון בשני התיקים דלעיל, התבקש הד"ר נחמקין על ידי להבהיר הכיצד זה נשתנו כן מסקנותיו בנוגע למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירות שיוחסו לו.

במסמך הבהרותיו מיום 6.3.16, פרט ד"ר נחמקין את ממצאי הבדיקות השונות שנערכו לנאשם מאז 3.6.14 (יום למחרת ביצוע עבירת האיומים) ועד 30.6.14 (יום למחרת ביצוע עבירת ההפרה), ציין את התנודתיות הרבה והשינויים החדים החלים במצבו הנפשי בפרקי זמן קצרים והבהיר כי כל אלה, לצד התמונה שעלתה מחומר החקירה בתיק האיומים, הם שהביאו למסקנותיו השונות.

בהמשך, ביום 8.6.16, בעקבות ההבהרות ולבקשת ב"כ הנאשם התייצב ד"ר נחמקין לעדות בבית המשפט. במהלך עדותו, במסגרת תשובותיו לשאלות ב"כ המאשימה, אמר ד"ר נחמקין כי מסקנתו הסופית היא שהנאשם לא היה אחראי למעשיו בעת ביצוע עבירת האיומים (**ר' בעמ' 21-22 לפרוטוקול**). לנוכח קביעה זו ויתרה ב"כ הנאשם על החקירה הנגדית.

בתום הדיון מיום 8.6.16, לאחר ששמעתי את הסבריו של ד"ר נחמקין ואת דברי אמו של הנאשם שהיא המתלוננת, המלצתי בפני המאשימה כי תשקול עמדתה בתיק זה מחדש, בעיקר לנוכח תהליך השיקום שהנאשם עובר במהלך השנתיים האחרונות שחלפו מאז בוצעו העבירות.

דא עקא שביום 16.6.16 פנתה המאשימה אל בית המשפט בבקשה כי אורה על הכנת חוות דעת פסיכיאטרית נוספת, מבית חולים פסיכיאטרי אחר.

ב"כ הנאשם המתנגדת לבקשה, טוענת כי יש בה משום התעמרות בלתי מידתית ובלתי צודקת בנאשם ואף בזכויות משאבים וכספי ציבור.

לאחר ששקלתי עת נימוקי בקשת המאשימה מחד ואת עמדת ב"כ הנאשם ונימוקיה מאידך, אני מחליטה - לא בלי התלבטות - להעתר לבקשה ולהורות על בחינת שאלת אחריותו של הנאשם למעשים המיוחסים לו בשני התיקים על ידי פסיכיאטר נוסף מבית חולים אחר (ר' לעניין זה החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בתפ"ח 23894-09-10 **מדינת ישראל נ' מיכאל גרבר**).

הנני מורה אם כן לפסיכיאטר המחוזי להפנות את הנאשם למרכז לבריאות הנפש, כפי שימצא

לנכון, לצורך קבלת חוות דעת נוספת.

ב"כ הצדדים יוכלו להניח בפני המומחה שימונה לצורך בדיקת הנאשם כאמור, כל חומר רפואי

ואחר רלוונטי ככל שימצאו לנכון ובכלל זה גם את חומרי החקירה בתיקים הנדונים.

חוות דעתו של הפסיכיאטר שימונה לצורך בדיקת הנאשם תונח בפני עד ליום 31.8.16.

העתק החלטה זו יישלח לב"כ הצדדים ולפסיכיאטר המחוזי.

ת.פ. 31.8.16.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ו, 04 יולי 2016, בהעדר הצדדים.